

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja sandomierska**

Rękopis Rosyjskiej Biblioteki Narodowej w Sankt Petersburgu, sygn. Lat. Q II 157, tekst 1, k. 3ra–3rb

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 14

[14] De viro, qui moritur et pueros habuerit promissione dotalicio mulieris et vite.

Si^a aliquis ducit uxorem et si vir de hac luce discedit, uxor nichil habet in suis bonis, nisi sibi dederit pro dotalicio aut vite promissione pro sua vita in iudicio bannito. Nulla mulier potest vite <de eo, qui moritur et uxor relinquitur in bonis viri vel [?] b> [k. 3rb] promissionem aut dotalicium ⊢habere^c⊣ hereditarie observare. Et cum moritur, ad heredes revertitur sui mariti. Quodsi sibi maritus mulieri nichil in suis bonis dederit, in possessione bonorum sui mariti debet permanere, et pueri sibi necessaria ministrabunt, eousque in viduitate et si sine marito permanere voluerit. Et si pueri vellent mulieri dotalicium infringere, servare potest testimonio virorum ac mulierum metseptima, qui tunc presentes fuerunt. Si vir [^d] pueros habuerit, aut mulier, quicumque ex hiis exhereditati fuerunt, si moritur vir, hii pueri, qui in hereditate patris sunt, recipiunt bona et non hii, qui exhereditati sunt, sed hereditatem vendere non possunt absque coheredum consensu. Hii pueri, qui in potestate patris mortis tempore fuerunt, si ex hiis unus moritur, istius partem dividunt inter ⊢sc^e⊣ se equaliter, tam exheredati, quam domestici.

^a ozdobny inicjał wysokości trzech wersów; ^b ręką inną niż autora podstawy na górnym marginesie; ^c skreślone ręką autora podstawy; ^d zmiana inkaustu

[hasła: żona, mąż, wdowa, wiano, sąd wyłożony, uposażenie, gerada, dziecko, współprzysiężnik, samosiódm, przysięga, wydzielony, dziedzictwo, spadek]